

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 9.9.2015
COM(2015) 451 final

2015/0209 (NLE)

Förslag till

RÅDETS BESLUT

**om fastställande av provisoriska åtgärder på området internationellt skydd till förmån
för Italien, Grekland och Ungern**

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

1.1. En europeisk migrationsagenda

Den 13 maj 2015 lade Europeiska kommissionen fram en omfattande europeisk migrationsagenda, som innehöll dels de omedelbara åtgärder som kommissionen kommer att föreslå som svar på krisläget i Medelhavsområdet, dels de initiativ på medellång och lång sikt som bör tas för att nå strukturella lösningar som gör det möjligt att hantera migrationen i alla dess aspekter på ett bättre sätt.

Som ett inslag i de omedelbara åtgärderna tillkännagav kommissionen att den i slutet av maj kommer att föreslå en mekanism för nödsituationer som avses i artikel 78.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (nedan kallat EUF-fördraget). I agendan framhålls att medlemsstaternas nuvarande asylsystem är utsatta för påfrestningar utan motstycke och att det stora antalet anländande, särskilt till medlemsstater vid de berörda gränssträckorna, gör att mottagnings- och handläggningskapaciteten redan är mycket ansträngd. För att säkerställa att alla medlemsstater deltar i denna gemensamma insats på ett rättvist och välavvägt sätt, framhålls i agendan att förslaget om tillämpning av artikel 78.3 kommer att innehålla en tillfällig fördelningsmekanism för personer som är i klart behov av internationellt skydd. I bilagan till agendan finns en fördelningsnyckel som bygger på de kriterier som tas upp däri (befolkningsstorlek, BNP, arbetslöshet samt den tidigare mängden asylsökande och vidarebosatta flyktingar).

I agendan betonas att de snabba åtgärder som kommer att vidtas som svar på krisen i Medelhavet måste bli en mall för EU:s reaktion på kriser i framtiden, oberoende av vilken del av den gemensamma yttre gränsen som utsätts för påfrestningar, från öst till väst och från norr till söder.

1.2. Tillämpning av artikel 78.3 i fördraget med avseende på Italien och Grekland

Som en del av den gemensamma asylpolitiken utgör artikel 78.3 i fördraget den specifika rättsliga grunden för hantering av nödsituationer. På grundval av ett förslag från kommissionen får rådet, efter att ha hört Europaparlamentet, anta provisoriska åtgärder till förmån för den eller de medlemsstater som försätts i en nödsituation med en plötslig tillströmning av medborgare från tredjeländer till en eller flera medlemsstater. De provisoriska åtgärder som avses i artikel 78.3 är av exceptionell karaktär. De kan endast vidtas när de problem som uppstår i en eller flera medlemsstaters asylsystem blivit tillräckligt akuta och allvarliga till följd av en plötslig tillströmning av tredjelandsmedborgare.

Den europeiska migrationsagendan, Europeiska rådets uttalande i april och juni 2015¹ och Europaparlamentets resolution² som lades fram efter de senaste tragedierna i Medelhavet, tar alla upp de särskilda och akuta behov som medlemsstaterna vid de berörda gränssträckorna ställs inför samt nödvändigheten av att förstärka den interna solidariteten och föreslå konkreta åtgärder till stöd för de medlemsstater som påverkas mest.

¹ Europeiska rådets extra möte (den 23 april 2015), EUCO 18/15. Möte i Europeiska rådet (25–26 juni 2015), rådets slutsatser, EUCO 22/15

² P 8_TA (2015) 0176, 28 april 2015.

Rådet enades den 20 juli 2015 om en allmän riktlinje för ett utkast till beslut om inrättande av en tillfällig och extraordinär mekanism för omplacering från Italien och Grekland till andra medlemsstater av personer i behov av internationellt skydd³. Samma dag antog företrädare för medlemsstaternas regeringar vid ett möte i rådet enhälligt en resolution om att från Grekland och Italien omplacera 40 000 personer i klart behov av internationellt skydd, en åtgärd som återspeglade situationen i de enskilda medlemsstaterna. Över en period på två år kommer 24 000 personer att omplaceras från Italien och 16 000 personer kommer att omplaceras från Grekland.

Efter det att rådet nådde denna överenskommelse har migrationsläget i centrala och östra Medelhavsområdet intensifierats. Strömmen av invandrare och flyktingar har mer än fördubblats under sommarmånaderna vilket ger anledning att utlösa en ny provisorisk omplaceringsmekanism för att minska trycket på Italien, Grekland och Ungern. Statistiska uppgifter om antalet irreguljära inresor som tredjelandsmedborgare gjort till medlemsstaterna under perioden 1 januari–31 juli 2015, också personer som förefaller vara i klart behov av internationellt skydd, bekräftar ett fortsatt migrationstryck i Italien och Grekland och visar på efterföljande förflyttningar genom Europa via den ungersk–serbiska gränsen, vilket leder till ett extremt tryck i Ungern.

Enligt uppgifter från Frontex från den 1 januari–30 augusti 2015 var rutterna via centrala Medelhavet, östra Medelhavsområdet och västra Balkan de viktigaste för irreguljär gränspassage till EU, eftersom 99 % av det totala antalet olagliga gränspassager ägde rum där. Uppgifter från Frontex visar också att rutten genom västra Balkan nu står för över 30 % av det totala antalet upptäckta irreguljära gränspassager hittills under 2015, och det stora flertalet av de berörda migranterna har anlänt till EU via Greklands yttre gräns. Majoriteten av de människor som anländer via migrationsrutten i centrala Medelhavet är migranter från Syrien och Eritrea. Enligt uppgifter från Eurostat avseende det första kvartalet 2015 godkänns över 75 % av ansökningarna från denna kategori i första instans. Flertalet av de migranter som anländer via rutterna genom östra Medelhavsområdet och västra Balkan kommer från Syrien och Afghanistan.

Läget längs den östra gränsen intensifierats dramatiskt och bara under juli och augusti månader 2015 upptäcktes över 137 000 irreguljära migranter i färd med att ta sig in i Grekland via nordöstra Egeiska havet och öarna i ögruppen Dodekaneserna (särskilt Kos och Lesbos) och via den grekisk-turkiska landgränsen. Italien tog emot över 42 000 irreguljära migranter via centrala Medelhavet och till Ungern anlände under samma period 78 472 irreguljära migranter via den ungersk-serbiska gränsen.

Grekland tog emot 7 475 ansökningar om internationellt skydd mellan den 1 januari och den 31 juli 2015. Detta motsvarar en ökning på 30 % i jämförelse med samma period 2014 (5740). Under samma period har Italien mottagit 39 183 ansökningar om internationellt skydd och Ungern 98 072, vilket innebär en ökning på 27 % (30 755) respektive 1290 % (7 055) jämfört med 2014.

Förändringen i sammansättningen av nationaliteter hos dem som sedan början av 2015 har anlänt via västra Balkan till Ungern och den betydande ökningen av antalet anländande under sommarmånaderna har skapat en ny nödsituation som motsvarar kriterierna i artikel 78.3. Den betydande ökningen av antalet syriska medborgare som anländer denna väg indikerar att de personer som anländer med största sannolikhet kommer att vara i behov av internationellt skydd. Den kraftiga ökningen av antalet anländande under kort tid har också hämmat Ungerns förmåga att mobilisera tillräckliga resurser för mottagandet och asylförfaranden som uppfyller gällande krav. Som en följd av detta har kommissionen beviljat Ungern katastrofbistånd inom

³ 3405:e rådsmötet (rättsliga och inrikes frågor), rådets dokument 11097/15.

ramen för asyl-, migrations- och integrationsfonden och fonden för inre säkerhet. Trots det akuta behovet av bistånd är fortsatta förflyttningar i riktning mot Österrike och Tyskland mycket vanliga och Ungern har blivit ett transitland för det stora flertal migranter som föredrar att inte gå vidare med sin ansökan eller att inte ansöka om internationellt skydd i Ungern. Liknande migrationstendenser kan iakttas både i Grekland och i Italien. Ytterligare åtgärder för omplacering från dessa tre medlemsstater är motiverade med hänvisning till det fortsatta migrationstrycket på alla tre och det faktum att de flesta personer som anländer vid EU:s yttre gränser söker skydd på annat håll på grund av de prövande förhållanden de hamnar i när de anländer till Italien, Grekland och Ungern.

Italiens och Greklands geografiska läge, med de pågående konflikterna i de båda ländernas grannskap, gör att de inom den närmaste framtiden kommer att vara mer utsatta än övriga medlemsstater, med migrationsflöden av oöverträffad omfattning som också i fortsättningen väntas nå deras territorier. Dessa externa faktorer bakom det ökade migrationstrycket förvärrar de befintliga strukturella bristerna i deras asylsystem, vilket gör att deras förmåga att på ett lämpligt sätt hantera nuvarande situation med dess stora påfrestningar blir än mer ifrågasatt.

Således är den nuvarande migrationssituationen i Italien och Grekland unik inom EU. Påfrestningarna på deras förmåga att handlägga ansökningar om internationellt skydd och tillhandahålla tillfredsställande mottagningsförhållanden och integrationsutsikter för personer i klart behov av internationellt skydd kräver att övriga medlemsstater visar prov på solidaritet.

Utvecklingen av migrationsströmmarna kommer även i fortsättningen att övervakas noga av kommissionen, med hänsyn till situationen för alla medlemsstater. Därför kan liknande åtgärder komma att vidtas i framtiden för att bistå medlemsstater som försätts i en nödsituation med en plötslig tillströmning av tredjelandsmedborgare. Detta innebär särskilt möjliga framtida åtgärder om situationen i östra Ukraina skulle försämrats ytterligare.

EU:s institutioner och huvudaktörer har redan uttryckt allmänna synpunkter på denna fråga. I sitt uttalande av den 23 april 2015 åtog sig Europeiska rådet att överväga olika möjligheter till nödomplacering mellan alla medlemsstater på frivillig grund. I sin resolution av den 28 april 2015 uppmanar Europaparlamentet rådet att allvarligt överväga möjligheten att tillämpa artikel 78.3 i fördraget.

FN:s flyktingkommissariat UNHCR⁴ har uppmanat EU att förbinda sig att införa solidaritetsverktyg inom EU till stöd för i synnerhet Grekland och Italien, bland annat genom omfördelning till olika länder i Europa av syriska flyktingar som räddats till sjöss, grundat på ett rättvist fördelningssystem. De icke-statliga organisationerna har också uttryckt sin syn på frågan om omfördelning av personer i behov av internationellt skydd⁵.

2. FÖRSLAGETS RÄTTSLIGA ASPEKTER

2.1. Sammanfattning av den föreslagna åtgärden

Syftet med förslaget är att vidta provisoriska åtgärder på området internationellt skydd till förmån för Italien, Grekland och Ungern. Avsikten är att göra det möjligt för dem att effektivt

⁴ UNHCR:s förslag om insatser för att klara av det nuvarande och framtida mottagandet av asylsökande, flyktingar och migranter som sjövägen tar sig till Europa, mars 2015, återfinns på följande webbadress: <http://www.refworld.org/docid/55016ba14.html>.

⁵ Se t.ex. ECRE:s tiopunktsplan för att förhindra dödsolyckor till havs, 23 april 2015: www.ecre.org.

ta itu med den pågående omfattande tillströmningen av tredjelandsmedborgare till deras territorier, som utsätter deras asylsystem för påfrestningar.

De åtgärder som föreskrivs i detta beslut innebär ett tillfälligt undantag från det kriterium som fastställs i artikel 13.1 i förordning (EU) nr 604/2013 och från de förfaranden och tidsfrister som anges i artiklarna 21, 22 och 29 i den förordningen. De rättsliga garantier och rättssäkerhetsgarantier som fastställs i förordning (EU) nr 604/2013, inbegripet rätten till ett effektivt rättsmedel, förblir tillämpliga på de sökande som omfattas av detta beslut.

I enlighet med artikel 78.3 ska de åtgärder som kan vidtas till förmån för en medlemsstat vara provisoriska. För att säkerställa att de vidtagna åtgärderna omsätts i praktiken och innebär ett verkligt stöd till Italien, Grekland och Ungern som gör att de kan klara av tillströmningen av migranter, bör åtgärdernas varaktighet dock inte vara alltför kort. Det föreslås därför att de provisoriska åtgärder som föreskrivs i detta förslag tillämpas under en 24-månadersperiod från och med ikraftträdandet av detta beslut.

De provisoriska åtgärder som planeras genom detta förslag avser först och främst omplacering (i det ursprungliga förslaget talas det om omfördelning) från Italien, Grekland och Ungern till andra medlemsstater av personer som ansöker om internationellt skydd och som vid första påseendet förefaller vara i klart behov av internationellt skydd.

Övriga medlemsstater, som i förslaget definieras som omplaceringsmedlemsstater, får ansvaret för att pröva ansökan från den person som är föremål för placering. Prövningen av ansökan ska utföras enligt bestämmelserna i direktiv 2011/95/EU och direktiv 2005/85/EG, och, från och med den 20 juli 2015, direktiv 2013/32/EU, som ersätter direktiv 2005/85/EG. Mottagningsvillkoren kommer att utformas i enlighet med de bestämmelser som anges i direktiv 2003/9/EG, och, från och med den 20 juli 2015, direktiv 2013/33/EU, som ersätter direktiv 2003/9/EG.

I förslaget fastställs ett kvantitativt mål avseende de sökande som ska omplaceras från Italien, Grekland och Ungern, nämligen 15 600, 50 400 respektive 54 000. I bilagan till förslaget finns också tre fördelningsnycklar som anger hur många sökande från Italien, Grekland respektive Ungern som ska omplaceras till övriga medlemsstater. Denna fördelning mellan Italien, Grekland och Ungern bygger på deras respektive andelar av det totala antalet irreguljära gränspassager i Italien, Grekland och Ungern som gjorts av personer i klart behov av internationellt skydd. I detta sammanhang tas även hänsyn till den kraftiga ökningen av antalet irreguljära gränspassager i Ungern under 2015, särskilt under juli och augusti, och i Grekland under juli och augusti 2015 samt det fortsatt stora antalet i Italien i juli och augusti i år. Det föreslås att Italien, Grekland och Ungern inte ska betraktas som omplaceringsmedlemsstater och därför inte själva behöver bidra till systemet. De totalt 120 000 sökande som bör omplaceras från Italien, Grekland och Ungern motsvarar omkring 62 % av det totala antalet personer i klart behov av internationellt skydd som irreguljärt har rest in i Italien och Grekland under juli och augusti 2015 respektive i Ungern under 2015. Just när det gäller Ungern föreslås omplacering av 54 000 sökande av internationellt skydd; vid utgången av juli i år hade 98 072 ansökningar gjorts i Ungern. Den omplaceringsåtgärd som föreslås i detta beslut leder således till en rättvis fördelning av bördan mellan Italien, Grekland och Ungern å ena sidan, och de övriga medlemsstaterna å den andra.

I förslaget anges att en medlemsstat som anmäler till kommissionen att den, med hänvisning till vederbörligen motiverade skäl som är förenliga med unionens grundläggande värden enligt artikel 2 i fördraget om Europeiska unionen, tillfälligt är helt eller delvis är förhindrad att delta vid omplacering av sökande under en period av ett år, i stället bör tillhandahålla ett finansiellt bidrag till EU:s budget motsvarande 0,002 % av BNP för att täcka stöd till de insatser som genomförs av alla övriga medlemsstater för att hantera krissituationen och

följderna av att medlemsstaten i fråga inte deltar i omplaceringsåtgärderna. Om landet deltar delvis i omplaceringen bidraget minskas proportionellt med hänsyn till detta. Beloppet bör fördelas till asyl-, migrations- och integrationsfonden som inkomster avsatta för särskilda ändamål.

Det är viktigt att säkerställa att solidariteten med de medlemsstater som är utsatta för särskilt starkt tryck när det gäller antalet personer som ska omplaceras inte påverkas. Därför bör de kvoter enligt fördelningsnyckeln som fastställts för en medlemsstat som har gjort en anmälan som godtagits av kommissionen omfördelas till övriga medlemsstater.

För att garantera enhetliga villkor vid genomförandet av omplaceringen för det fall att en eller flera medlemsstater inte deltar i omplaceringen av sökande, bör genomförandebefogenheter delegeras till kommissionen. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter. Granskningsförfarandet bör användas för att omfördela de kvoter enligt fördelningsnyckeln som var avsedda för medlemsstater som inte deltar till övriga medlemsstater. Skälet till detta är de betydande konsekvenserna av omplaceringen (jfr artikel 2.1 a i förordning (EU) nr 182/2011).

Tillämpningsområdet för det omplaceringsförfarande som fastställs i detta beslut är begränsat i två avseenden.

Enligt förslaget ska detta beslut för det första endast tillämpas med avseende på sökande som vid första anblicken är i klart behov av internationellt skydd. I förslaget definieras dessa sökande som personer som tillhör nationaliteter med en godkännandenivå inom unionen som, enligt Eurostas beräkningar, överstiger 75 %.

För det andra föreslås att detta beslut endast ska gälla de sökande för vilka Italien, Grekland och Ungern i princip skulle vara ansvariga medlemsstater, i enlighet med de övertagandekriterier som fastställs i förordning (EU) nr 604/2013. Därigenom garanteras att förordning (EU) nr 604/2013 förblir tillämplig med avseende på de sökande som befinner sig i Italien Grekland och Ungern, inbegripet de som har godkännandenivå som överstiger 75 %, för vilka ett av de objektiva kriterier som fastställs i den förordningen (till exempel närvaro av familjemedlemmar i en annan medlemsstat) visar att den andra medlemsstaten är ansvarig. Dessa sökande kommer därför att överföras till övriga medlemsstater i enlighet med förordning (EU) nr 604/2013 och inte som en del av de provisoriska åtgärderna i detta förslag. Samtidigt förblir förordning (EU) nr 604/2013 tillämplig även med avseende på personer som inte har omplacerats inom ramen för denna ordning och som kan sändas tillbaka till Italien eller Ungern av de andra medlemsstaterna. I det sistnämnda avseendet är situationen annorlunda i Grekland, där det rådande läget har medfört att medlemsstaterna tillfälligt har upphävt Dublinöverföringar till Grekland som ett led i genomförandet av domen i Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna i målet M.S.S. mot Belgien och Grekland, följd av beslutet i Europeiska unionens domstol i målet N.S. mot Förenade kungariket, i vilka förekomsten av systematiska brister i asyلفörfarandet och mottagningsvillkoren för asylsökande i Grekland bekräftades.

Förslaget omfattar ett enkelt omplaceringsförfarande, för att säkerställa en snabb överföring av berörda personer till omplaceringsmedlemsstaten. Varje medlemsstat ska utse en nationell kontaktpunkt för att genomföra detta beslut och underrätta övriga medlemsstater och Europeiska stödkontoret för asylfrågor (nedan kallat *Easo*) om detta.

Medlemsstaterna ska med jämna mellanrum uppge antalet sökande som kan omplaceras till deras territorium. Italien, Grekland och Ungern ska, med bistånd från Easo och, i tillämpliga fall, medlemsstaternas sambandsmän, på den grunden avgöra vilka sökande som kan omplaceras till andra medlemsstater. Härvid bör utsatta sökande ges företräde. Efter godkännande från omplaceringsmedlemsstaten ska därefter ett formellt beslut om omplacering av en sökande fattas av Italien, Grekland eller Ungern samt meddelas sökanden. I förslaget anges att sökande som vars fingeravtryck ska tas i enlighet med de skyldigheter som fastställs i artikel 9 i förordning (EU) nr 603/2013 får omplaceras endast om fingeravtryck faktiskt har tagits. I förslaget anges också att medlemsstaterna har rätt att vägra att omplacera asylsökande med hänvisning till nationell säkerhet eller allmän ordning. Det konstateras vidare att alla steg i förfarandet måste genomföras så snart som möjligt och under alla förhållanden att en överföring av sökanden måste ske senast två månader från det att omplaceringsmedlemsstaten har angivit hur många sökande som kan omplaceras utan dröjsmål. I motiverade fall finns möjlighet till förlängning på ytterligare två veckor för omplaceringsmedlemsstaten, eller på ytterligare fyra veckor för Italien, Grekland eller Ungern, men endast om det föreligger konkreta praktiska hinder.

Utöver omplaceringen omfattar förslaget andra stödåtgärder som ska kunna erbjudas Italien, Grekland och Ungern på plats. I förslaget förutses i synnerhet en ökning av stödet från andra medlemsstater till Italien, Grekland och Ungern under samordning av Easo och andra relevanta organ. Syftet är att bistå de tre medlemsstaterna, särskilt i samband med kontrollen och de inledande stegen i handläggningen av ansökningar samt vid genomförandet av det omplaceringsförfarande som anges i detta förslag (närmare bestämt tillhandahållandet av information och särskilt stöd till de berörda personerna samt praktiska arrangemang för genomförandet av överföringar).

Förslaget tar också upp Italiens och Greklands skyldighet att uppdatera sina färdplaner, samtidigt som det föreskriver en skyldighet för Ungern att lägga fram en sådan färdplan för kommissionen. Färdplanen ska omfatta lämpliga åtgärder på området asyl, inledande mottagande och återvändande för att förstärka kapaciteten, kvaliteten och effektiviteten i de berörda medlemsstaternas system på dessa områden samt åtgärder för att säkerställa en korrekt tillämpning av detta beslut. Förslaget innehåller bestämmelser som gör att kommissionen, under vissa omständigheter, tillfälligt kan upphäva tillämpningen av detta beslut.

Förslaget innehåller särskilda garantier och skyldigheter för de sökande som är föremål för omplacering till en annan medlemsstat. I förslaget fastställs rätten till information om omplaceringsförfarandet och rätten att delges omplaceringsbeslutet, som ska innehålla uppgifter om omplaceringsmedlemsstaten och rätten att bli föremål för omplacering tillsammans med familjemedlemmar i samma omplaceringsmedlemsstat. I förslaget erinras också om skyldigheten att i första hand ta hänsyn till barnets bästa, när beslutet om omplaceringsmedlemsstat fattas. Detta innebär bland annat att Italien, Grekland och Ungern är skyldiga att meddela övriga medlemsstater när den sökande som är föremål för omplacering är ett ensamkommande barn och, tillsammans med den medlemsstat som uttryckt intresse för omplacering av barnet, säkerställa att en bedömning av barnets bästa görs i enlighet med den allmänna rekommendationen nr 14 (2013) från FN:s kommitté för barnets rättigheter om att barnets bästa alltid ska sättas i främsta rummet⁶. Förslaget tar också upp följderna av sekundära förflyttningar av personer som ansöker om eller åtnjuter internationellt skydd och som ingår i det omplaceringssystem som bygger på gällande EU-lagstiftning, dvs.

⁶ http://www2.ohchr.org/English/bodies/crc/docs/GC/CRC_C_GC_14_ENG.pdf.

när dessa utan tillåtelse reser in på en annan medlemsstats territorium än den ansvarigas (i detta fall omplaceringsmedlemsstatens).

Förslaget tar även upp att rådet enligt artikel 78.3 i fördraget har möjlighet att, på förslag av kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet, anta provisoriska åtgärder till förmån för andra medlemsstater än Italien, Grekland och Ungern, om dessa skulle försättas i en liknande nödsituation med en plötslig tillströmning av tredjelandsmedborgare. Detta skulle kunna bli nödvändigt särskilt om situationen i östra Ukraina skulle försämrats ytterligare. I förslaget anges att sådana åtgärder vid behov kan inbegripa ett tillfälligt upphävande av de förpliktelser för den berörda medlemsstaten som föreskrivs i detta beslut.

Enligt förslaget kommer de särskilda omplaceringsåtgärder som föreskrivs i detta beslut att omfattas av ekonomiskt stöd inom ramen för asyl-, migrations- och integrationsfonden (Amif), inrättad genom förordning (EU) nr 516/2014. För detta ändamål ska omplaceringsmedlemsstaterna erhålla ett engångsbelopp på 6 000 euro för varje person som ansöker om internationellt skydd och blir föremål för omplacering från Italien, Grekland och Ungern enligt detta beslut. Detta ekonomiska stöd kommer att genomföras genom tillämpning av de förfaranden som föreskrivs i artikel 18 i förordning (EU) nr 516/2014. När det gäller kostnaderna för överföringen anges i förslaget att Italien, Grekland och Ungern kommer att erhålla ett engångsbelopp på 500 euro för varje person som omplaceras från deras territorium.

Enligt förslaget ska kommissionen en gång per halvår rapportera till rådet om genomförandet av detta beslut, liksom om genomförandet av färdplanerna, på grundval av information som tillhandahålls av Italien, Grekland och Ungern.

I förslaget anges slutligen att detta beslut endast är tillämpligt på personer som reser in på Italiens, Greklands eller Ungerns territorium från och med dagen för beslutets ikraftträdande. Beslutet kommer också att tillämpas på sökande som har anlänt till dessa medlemsstaters territorium en månad före ikraftträdandet av detta beslut.

2.2. Rättslig grund

Förslagets rättsliga grund är artikel 78.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

I enlighet med bestämmelserna i protokoll nr 21, fogat till EUF-fördraget, om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, deltar Förenade kungariket och Irland inte i rådets beslut om föreslagna åtgärder enligt tredje delen avdelning V i EUF-fördraget. Förenade kungariket och Irland får, inom tre månader efter det att ett förslag eller initiativ har lagts fram eller när som helst efter antagandet, underrätta rådet om att de önskar delta i antagandet och tillämpningen av sådana föreslagna åtgärder.

I enlighet med bestämmelserna i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till EUF-fördraget, deltar Danmark inte i rådets beslut om föreslagna åtgärder enligt tredje delen avdelning V i EUF-fördraget. Danmark kan, i enlighet med sina konstitutionella bestämmelser, när som helst meddela övriga medlemsstater att landet fullt ut vill tillämpa alla relevanta åtgärder som antagits på grundval av avdelning V i EUF-fördraget.

Europeiska gemenskapen har ingått avtal med Island, Norge, Schweiz och Liechtenstein om att associera dem till "Dublin- och Eurodacregelverken" (förordning 343/2003, ersatt av förordning 604/2013, och förordning 2725/2000, som kommer att ersättas av förordning 603/2013). Detta förslag utgör inte en utveckling av "Dublin- och Eurodacregelverken" och därför är de associerade staterna inte skyldiga att till kommissionen anmäla sitt godtagande av

detta beslut sedan det godkänts av rådet. De associerade staterna kan emellertid besluta att frivilligt delta i de provisoriska åtgärder som införs genom detta beslut.

2.3. Subsidiaritetsprincipen

I avdelning V i EUF-fördraget, om ett område med frihet, säkerhet och rättvisa, ges Europeiska unionen vissa befogenheter i dessa frågor. Dessa befogenheter måste utövas i enlighet med artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen, dvs. endast om och i den utsträckning som målen för den planerade åtgärden inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av de enskilda medlemsstaterna och därför, på grund av den planerade åtgärdens omfattning eller verkningar, bättre kan uppnås av Europeiska unionen.

Den nödsituation som uppstått genom den plötsliga tillströmningen av tredjelandsmedborgare till Italien, Grekland och Ungern utsätter deras asylsystem och resurser för avsevärda påfrestningar. Konsekvensen kan bli att andra medlemsstater påverkas till följd av sekundära förflyttningar av dessa personer från Italien, Grekland och Ungern till dessa andra stater. Det står klart att enskilda medlemsstaters åtgärder inte räcker till som svar på de gemensamma utmaningar som alla medlemsstater står inför på detta område. Därför är EU-åtgärder helt avgörande.

2.4. Proportionalitetsprincipen

De olika finansiella och operativa åtgärder som Europeiska kommissionen och Easo hittills vidtagit för att bistå asylsystemen i Italien, Grekland och Ungern har inte varit tillräckliga för att hantera den rådande krissituationen i dessa medlemsstater. Med tanke på situationens allvar och behovet av snabba insatser för att möta den ovan beskrivna tillströmningen, går ytterligare EU-åtgärder i det avseendet inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå målet att faktiskt lösa situationen. Förslaget innebär särskilt att 15 600, 50 400 respektive 54 000 sökande som är i klart behov av internationellt skydd, under en tvåårsperiod omplaceras från Italien, Grekland och Ungern till övriga medlemsstaters territorium. Med utgångspunkt i statistiska uppgifter för juli och augusti 2015 när det gäller Italien och Grekland, och för hela 2015 när det gäller Ungern, kommer antalet personer som ska bli föremål för omplacering att såväl för Grekland och Italien som för Ungern motsvara 36 % av det totala antalet irreguljära gränspassager i Italien, Grekland respektive Ungern.

Övriga tredjelandsmedborgare som har eller inte har ansökt om internationellt skydd omfattas inte av omplaceringsprogrammet. Också fortsatt kommer Italien, Grekland och Ungern, eller den stat som identifierats som ansvarig medlemsstat enligt förordning (EU) nr 604/2013, att vara ansvariga för dessa. Det stöd som omplaceringsmedlemsstaterna tillhandahåller Italien, Grekland och Ungern är samtidigt kopplat till att de tre sistnämnda uppdaterar respektive lämnar in färdplaner med specifika åtgärder som Italien, Grekland och Ungern ska vidta för att säkerställa att deras asyl- och migrationssystem blir bättre rustade att hantera situationer med särskilda påfrestningar när de omplaceringsförfaranden som föreskrivs i detta förslag inte längre är tillämpliga, och till att kommissionen övervakar tillämpningen av dessa färdplaner.

2.5. Konsekvenser för de grundläggande rättigheterna

Tack vare införandet av provisoriska åtgärder på området internationellt skydd till förmån för Italien, Grekland och Ungern kommer de grundläggande rättigheter som föreskrivs i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad *stadgan*) och som tillkommer de sökande som är i klart behov av internationellt skydd att kunna säkerställas.

Detta beslut syftar till att skydda rätten till asyl och säkerställa principen om skydd mot avvisning eller utvisning (*non-refoulement*) på det sätt som föreskrivs i artiklarna 18 och 19 i stadgan, vilket särskilt sker genom att det säkerställer snabb tillgång till ett lämpligt

förfarande för beviljande av internationellt skydd för berörda personer. Detta beslut syftar dessutom till att garantera fullständig respekt för rätten till värdighet och skydd mot tortyr och omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning, såsom föreskrivs i artiklarna 1 och 4 i stadgan, vilket sker genom att de berörda personerna överförs till en medlemsstat som är i stånd att erbjuda dem lämpliga mottagningsvillkor och integrationsutsikter. Detta beslut syftar också till att skydda barnets rättigheter, i enlighet med artikel 24 i stadgan, och rätten till familjesammanhållning, i enlighet med artikel 7 i stadgan.

2.6. Budgetkonsekvenser

Detta förslag medför merkostnader för EU:s budget till ett totalt belopp om 780 000 000 euro.

Förslag till

RÅDETS BESLUT

om fastställande av provisoriska åtgärder på området internationellt skydd till förmån för Italien, Grekland och Ungern

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 78.3,
med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,
med beaktande av Europaparlamentets yttrande, och
av följande skäl:

- (1) I artikel 78.3 i fördraget föreskrivs att om en eller flera medlemsstater försätts i en nödsituation med plötslig tillströmning av medborgare från tredjeländer, får rådet på förslag av kommissionen besluta om provisoriska åtgärder till förmån för den eller de medlemsstater som berörs.
- (2) I enlighet med artikel 80 i fördraget ska unionens politik på området gränskontroller, asyl och invandring och dess genomförande styras av principen om solidaritet och rättvis ansvarsfördelning mellan medlemsstaterna, och de unionsakter som antas på detta område ska innehålla lämpliga åtgärder för tillämpningen av denna princip.
- (3) Den senaste tidens kris i Medelhavsområdet har tvingat unionens institutioner att omedelbart erkänna de exceptionella migrationsflödena i regionen och efterlysa konkreta åtgärder för solidaritet med medlemsstaterna vid den berörda gränssträckan. Detta skedde i synnerhet vid ett gemensamt möte mellan utrikes- och inrikesministrarna den 20 april 2015, då Europeiska kommissionen lade fram en tiopunktsplan för omedelbara åtgärder för att lösa krisen, inklusive ett åtagande om att överväga olika sätt att genomföra mekanismen för nödomplacering.
- (4) I sina slutsatser av den 23 april 2015 beslutade Europeiska rådet bland annat att förstärka den interna solidariteten och det interna ansvarstagandet och åtog sig särskilt att öka katastrofhjälpen till medlemsstater som befinner sig i främsta linjen och överväga olika möjligheter till nödomplacering mellan alla medlemsstater på frivillig grund och att sätta in grupper från Europeiska stödkontoret för asylfrågor (nedan kallat *Easo*) i medlemsstater som befinner sig i främsta linjen för gemensam handläggning av asylansökningar, inbegripet registrering och fingeravtryck.
- (5) I sin resolution av den 28 april 2015 upprepade Europaparlamentet att unionen måste grunda sina reaktioner på de senaste tragedierna i Medelhavet på solidaritet och rättvis ansvarsfördelning samt intensifiera sina ansträngningar på detta område för de medlemsstater som tar emot flest flyktingar och personer som ansöker om internationellt skydd, i absoluta eller proportionella tal.
- (6) Vid sitt möte den 25 och 26 juni 2015 beslutade Europeiska rådet bland annat att tre centrala dimensioner skulle främjas parallellt: omplacering/vidarebosättning, återvändande/återtagande/återanpassning och samarbete med ursprungs- och

transitländer. Mot bakgrund av den aktuella krissituationen och åtagandet att stärka solidaritet och ansvar enades rådet särskilt om att under en period på två år införa ett system för tillfällig och extraordinär omplacering från Italien och Grekland till andra medlemsstater av 40 000 personer med ett klart behov av internationellt skydd, i vilket alla medlemsstater deltar. Europeiska rådet efterlyste att rådet snabbt skulle anta ett rådsbeslut för ändamålet och konstaterade att detta förutsätter att alla medlemsstater enas om fördelningen av sådana personer, med hänsyn till situationen i varje enskild medlemsstat.

- (7) Hur situationen ter sig i de enskilda medlemsstaterna är särskilt beroende av migrationsströmmarna i andra geografiska regioner, såsom migrationsvägen över västra Balkan.
- (8) Flera medlemsstater konfronterades med en betydande ökning av det totala antalet migranter, däribland personer som sökte internationellt skydd, som reste in på deras territorier under 2014 eller under de första månaderna 2015. Flera medlemsstater fick finansiellt krisstöd från Europeiska kommissionen och operativt stöd från Easo för att kunna hantera denna ökning.
- (9) Bland de medlemsstater som befinner sig i ett läge med särskilt stora påfrestningar, och mot bakgrund av den senaste tidens tragiska händelser i Medelhavsområdet, har Italien och Grekland samt alldeles nyligen Ungern ställts inför oöverträffade migrantströmmar, bland annat av personer som söker internationellt skydd som är i klart behov av internationellt skydd och som anländer till deras territorier, vilket utsätter deras migrations- och asylsystem för stora påfrestningar.
- (10) Den 20 juli 2015 enades rådet om allmänna riktlinjer för ett utkast till beslut om införande av ett system för tillfällig och extraordinär omplacering från Italien och Grekland till andra medlemsstater av personer som är i klart behov av internationellt skydd. Samma dag antog företrädare för medlemsstaternas regeringar vid ett möte i rådet enhälligt en resolution om att från Grekland och Italien omplacera 40 000 personer som är i klart behov av internationellt skydd, en åtgärd som återspeglade situationen i de enskilda medlemsstaterna. Över en period på två år kommer 24 000 personer att omplaceras från Italien och 16 000 personer att omplaceras från Grekland.
- (11) Under de senaste veckorna har migrationstrycket vid de södra yttre land- och sjögränserna åter ökat kraftigt och migrationsströmmarna har fortsatt att skifta från rutten över centrala Medelhavet till rutterna genom östra Medelhavsområdet och västra Balkan mot Ungern, som en följd av det ökande antalet migranter som reser in till och ut från Grekland. Med hänsyn till det rådande läget finns det skäl att införa ytterligare tillfälliga åtgärder för att lindra asyltrycket från Italien och Grekland, liksom att införa nya åtgärder till förmån för Ungern.
- (12) Enligt uppgifter från Europeiska byrån för förvaltningen av det operativa samarbetet vid Europeiska unionens medlemsstaters yttre gränser (nedan kallad *Frontex*) var rutterna via de centrala och östra Medelhavsområdena under de första åtta månaderna 2015 de viktigaste för irreguljär gränspassage till unionen. Sedan början av året har omkring 116 000 migranter anlant till Italien irreguljärt (inbegripet omkring 10 000 irreguljära migranter som har registrerats av lokala myndigheter men ännu inte bekräftats i *Frontex* uppgifter). Under maj och juni i år upptäcktes 34 691 otillåtna gränspassager av *Frontex*, medan antalet under juli och augusti uppgick till 42 356, vilket var en ökning på 20 %. Grekland fick uppleva en kraftig ökning under 2015, då över 211 000 irreguljära migranter nådde landet (inbegripet omkring 28 000 irreguljära migranter som har registrerats av lokala myndigheter men ännu inte bekräftats i

Frontex uppgifter). Under maj och juni i år upptäcktes 53 624 irreguljära gränspassager av Frontex, medan antalet under juli och augusti uppgick till 137 000, vilket var en ökning på 250 %. Under de första åtta månaderna 2015 upptäcktes över 145 000 irreguljära gränspassager i Ungern (inbegripet omkring 3 000 irreguljära migranter som har registrerats av lokala myndigheter men ännu inte bekräftats i Frontex uppgifter). Under maj och juni i år upptäcktes 53 642 irreguljära gränspassager av Frontex, medan antalet under juli och augusti uppgick till 78 472, vilket var en ökning på 150 %. En betydande andel av det totala antalet irreguljära migranter som upptäcktes i dessa regioner utgjordes av migranter med nationaliteter som, baserat på Eurostats uppgifter, uppnår en hög nivå för godkännande i unionen.

- (13) Enligt siffror från Eurostat och Easo ansökte 39 183 personer om internationellt skydd i Italien mellan januari och juli 2015, jämfört med 30 755 under samma period 2014 (vilket ger en ökning med 27 %). En liknande ökning av antalet ansökningar noterades i Grekland med 7 475 sökande (en ökning med 30 %). Ungern ställdes inför en kraftig ökning under första halvåret 2015 jämfört med samma period 2014: 98 072 personer ansökte om internationellt skydd mellan januari och juli 2015, jämfört med 7 055 under samma period 2014. Detta motsvarar en ökning på 1290 %.
- (14) Hittills har många åtgärder vidtagits till stöd för Italien och Grekland inom ramen för migrations- och asylpolitiken, bl.a. genom att de försetts med omfattande katastrofbistånd och operativt stöd från Easo. Italien var den näst största och Grekland den tredje största mottagaren av finansiering som under perioden 2007–2013 utbetalades inom ramen för det allmänna programmet ”Solidaritet och hantering av migrationsströmmar” (Solid). Dessutom erhöll de omfattande nödfinansiering. Under perioden 2014–2020 kommer Italien och Grekland fortsatt att vara de främsta mottagarna av stöd från asyl-, migrations- och integrationsfonden (Amif). Ungern har under perioden 2007–2013 mottagit 25,5 miljoner euro från Solid-fonderna, däribland nödhjälp, och kommer för perioden 2014–2020 att erhålla mer än 64 miljoner euro inom ramen för asyl-, migrations- och integrationsfonden och fonden för inre säkerhet (gränser). Dessutom har ett omfattande katastrofbistånd redan beviljats Ungern ur dessa båda fonder under 2014 och 2015.
- (15) På grund av den ihållande instabiliteten och konflikterna i Italiens och Greklands omedelbara närhet, och de återverkningar detta får på migrationsströmmarna till Ungern, kommer deras migrations- och asylsystem fortsatt att utsättas för ökande påfrestningar. En betydande del av migranterna kan vara i behov av internationellt skydd. Detta visar att det är absolut nödvändigt att visa Italien, Grekland och Ungern solidaritet och att komplettera de åtgärder som hittills har vidtagits för att stödja dessa länder med provisoriska åtgärder inom området asyl och migration.
- (16) Det bör påpekas att beslutet av den [datum] om inrättande av ett system för tillfällig och extraordinär omplacering från Italien och Grekland till andra medlemsstater av personer som är i klart behov av internationellt skydd fastställer en skyldighet för Italien och Grekland att tillhandahålla strukturella lösningar för att hantera det exceptionella trycket på sina asyl- och migrationssystem genom att inrätta en solid och strategisk ram som svar på krissituationen och intensifiera den pågående reformprocessen på dessa områden. De färdplaner som Italien och Grekland kommer att lägga fram för detta ändamål bör anpassas så att de tar hänsyn till detta beslut. På motsvarande sätt bör Ungern, på dagen för ikraftträdandet av detta beslut, lägga fram en färdplan för kommissionen som omfattar lämpliga åtgärder på området asyl, inledande mottagande och återsändande för att höja kapaciteten, kvaliteten och effektiviteten i sitt system på dessa områden samt åtgärder för att säkerställa en korrekt

tillämpning av detta beslut, så att landet på ett bättre sätt kan hantera en eventuellt ökad tillströmning av migranter till sitt territorium när detta beslut inte längre är tillämpligt.

- (17) Med tanke på att Europeiska rådet enades om en uppsättning sammanhängande åtgärder, bör kommissionen ges befogenhet att, när så är lämpligt och efter att ha gett den berörda staten tillfälle att framföra sina synpunkter, tillfälligt upphäva tillämpningen av detta beslut under en begränsad tid om Italien, Grekland eller Ungern inte respekterar sina åtaganden i detta hänseende.
- (18) Om en annan medlemsstat skulle försättas i en liknande nödsituation med en plötslig tillströmning av medborgare från tredjeländer, får rådet, på förslag av kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet, besluta om provisoriska åtgärder till förmån för den berörda medlemsstaten på grundval av artikel 78.3 i fördraget.
- (19) Sådana åtgärder får, om så är lämpligt, innebära ett tillfälligt upphävande av de förpliktelser för den medlemsstaten som föreskrivs i detta beslut. Det faktum att Ungern inte gjort några utfästelser enligt beslutet om inrättande av ett system för tillfällig och extraordinär omplacering från Italien och Grekland till andra medlemsstater av personer som är i klart behov av internationellt skydd, som antogs den [datum] 2015, beaktas i vederbörlig ordning och det finns därför ingen anledning att i det här beslutet formellt upphäva dess deltagande enligt artikel 9 i det beslutet.
- (20) I enlighet med artikel 78.3 i fördraget bör de planerade åtgärderna till förmån för Italien, Grekland och Ungern vara av provisorisk natur. En 24-månadersperiod är rimlig för att säkerställa att de åtgärder som föreskrivs i detta beslut ska ha en reell effekt, så att de innebär ett stöd för Italien, Grekland och Ungern i strävan att hantera de betydande migrationsströmmarna till deras territorier.
- (21) De åtgärder för omplacering från Italien, Grekland och Ungern som föreskrivs i detta beslut innebär ett tillfälligt undantag från den regel som anges i artikel 13.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 604/2013⁷, enligt vilken Italien, Grekland och Ungern annars skulle ha varit ansvariga för prövningen av en ansökan om internationellt skydd på grundval av kriterierna i kapitel III i den förordningen, men också ett tillfälligt undantag från de förfaranden, inklusive tidsfrister, som fastställs i artiklarna 21, 22 och 29 i den förordningen. Övriga bestämmelser i förordning (EU) nr 604/2013, inklusive de tillämpningsföreskrifter som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 1560/2003 och kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 118/2014, bör fortsätta att gälla, inklusive dess bestämmelser om skyldighet för den överförande medlemsstaten att bära kostnaderna för överföring av en sökande till omplaceringsmedlemsstaten, om samarbete kring överföringar mellan medlemsstaterna samt om översändande av information via det elektroniska kommunikationsnätet DubliNet. Detta beslut innebär också ett undantag från det krav på samtycke från den som ansöker om internationellt skydd som avses i artikel 7.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 516/2014.⁸

⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 604/2013 av den 26 juni 2013 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandsmedborgare eller en statslös person har lämnat in i någon medlemsstat (EUT L 180, 29.6.2013, s. 31).

⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 516/2014 av den 16 april 2014 om inrättande av asyl-, migrations- och integrationsfonden, om ändring av rådets beslut 2008/381/EG och om upphävande av Europaparlamentets och rådets beslut nr 573/2007/EG och nr 575/2007/EG och rådets beslut 2007/435/EG (EUT L 150, 20.5.2014, s. 168).

- (22) Omplaceringsåtgärder innebär inte att medlemsstaterna befrias från att tillämpa alla bestämmelser i förordning (EU) nr 604/2013, inbegripet de som rör familjeåterförening, det särskilda skyddet för ensamkommande barn och den diskretionära klausulen om humanitära skäl.
- (23) Ett val måste träffas i fråga om vilka kriterier som ska tillämpas när man avgör vilka och hur många sökande som ska omplaceras från Italien, Grekland och Ungern, utan att det påverkar beslut på nationell nivå om asylansökningar. Ett tydligt och fungerande system planeras utifrån en tröskel bestående av den genomsnittliga andelen beslut på unionsnivå om beviljande av internationellt skydd i förfaranden i första instans, enligt Eurostats definition, i förhållande till det totala antalet beslut i unionen om ansökningar om internationellt skydd i första instans, på grundval av den senast tillgängliga statistiken. Å ena sidan måste denna tröskel, så långt möjligt, säkerställa att alla sökande som är i klart behov av internationellt skydd snabbt och till fullo kommer i åtnjutande av sin rätt till skydd i omplaceringsmedlemsstaten. Å andra sidan bör den, så långt möjligt, hindra sökande som sannolikt kommer att få avslag på sin ansökan från att omplaceras till en annan medlemsstat, så att deras vistelse i unionen inte förlängs i onödan. Ett tröskelvärde på 75 %, baserat på de senaste tillgängliga uppdaterade kvartalsuppgifterna från Eurostat om beslut i första instans, bör användas i detta beslut.
- (24) De provisoriska åtgärderna är avsedda att lindra det höga asyltrycket på Italien, Grekland och Ungern, särskilt genom omplacering av ett stort antal sökande som är i klart behov av internationellt skydd som tagit sig till Italiens, Greklands och Ungerns territorium efter den dag då detta beslut börjar tillämpas. Grundat på det totala antalet tredjelandsmedborgare som på irreguljär väg tagit sig till Italien, Grekland och Ungern under 2015 och andelen av dessa som är i klart behov av internationellt skydd, bör totalt 120 000 sökande med ett klart behov av internationellt skydd omplaceras från Italien, Grekland och Ungern. Detta antal motsvarar omkring 62 % av det totala antalet tredjelandsmedborgare som är i klart behov av internationellt skydd som på irreguljär väg har tagit sig till Italien och Grekland i juli och augusti 2015 respektive till Ungern under hela 2015. Den omplaceringsåtgärd som föreslås i detta beslut leder således till en rättvis fördelning av bördan mellan Italien, Grekland och Ungern å ena sidan, och de övriga medlemsstaterna å den andra, sett till de samlade uppgifterna för 2015 om irreguljär gränspassage. Om man jämför siffrorna för Italien, Grekland respektive Ungern bör 13 % av dessa sökande omplaceras från Italien, 42 % från Grekland och 45 % från Ungern.
- (25) Omplacering av sökande som är i klart behov av internationellt skydd bör ske på grundval av en fördelningsnyckel som anges i bilagorna I, II och III. Den föreslagna fördelningsnyckeln bör fastställas på grundval av a) befolkningens storlek (viktning 40 %), b) samlad BNP (viktning 40 %), c) det genomsnittliga antalet asylansökningar per en miljon invånare under perioden 2010–2014⁹ (viktning 10 %, med ett tak på 30 % för befolknings- och BNP-faktorernas inverkan på nyckeln, för att undvika att detta kriterium får oproportionerliga effekter på den samlade fördelningen) och d) arbetslöshetsnivån (viktning 10 %, med ett tak på 30 % för befolknings- och BNP-faktorernas inverkan på nyckeln, för att undvika att detta kriterium får oproportionerliga effekter på den samlade fördelningen). I fördelningsnyckeln i bilagorna I, II och III till detta beslut beaktas att de medlemsstater varifrån omplaceringen görs inte själva bör bidra som en omplaceringsmedlemsstat.

⁹

För Kroatien beaktas perioden 2013–2014.

- (26) Om en medlemsstat i undantagsfall underrättar kommissionen om att den, med hänvisning till vederbörligen motiverade skäl som är förenliga med unionens grundläggande värden enligt artikel 2 i fördraget om Europeiska unionen, tillfälligt är helt eller delvis är förhindrad att delta vid omplacering av sökande under en period av ett år, bör denna medlemsstat i stället tillhandahålla ett finansiellt bidrag till EU:s budget motsvarande 0,002 % av BNP för att täcka stöd till de insatser som genomförs av alla övriga medlemsstater för att hantera krissituationen och följderna av att den berörda medlemsstaten inte deltar i omplaceringsåtgärderna. Om landet deltar delvis bör bidraget minskas i motsvarande grad. Beloppet bör fördelas till asyl-, migrations- och integrationsfonden som inkomster avsatta för särskilda ändamål.
- (27) Det måste säkerställas att solidariteten med de medlemsstater som är utsatta för särskilt starkt tryck när det gäller antalet personer som ska omplaceras förblir opåverkad. Därför bör de kvoter enligt fördelningsnyckeln som fastställts för en medlemsstat som har gjort en anmälan som godtagits av kommissionen omfördelas till övriga medlemsstater.
- (28) För att garantera enhetliga villkor vid genomförandet av omplaceringen för det fall att en eller flera medlemsstater inte deltar i omplaceringen av sökande, bör genomförandebefogenheter delegeras till kommissionen. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter¹⁰.
- (29) Granskningsförfarandet bör användas för att omfördela de kvoter enligt fördelningsnyckeln som var avsedda för medlemsstater som inte deltar till övriga medlemsstater. Skälet till detta är de betydande konsekvenserna av omplaceringen (jfr artikel 2.1 a i förordning (EU) nr 182/2011).
- (30) Asyl-, migrations- och integrationsfonden (Amif), som inrättades genom förordning (EU) nr 516/2014, tillhandahåller stöd till insatser som syftar till att fördela bördorna enligt överenskommelser mellan medlemsstater. Fonden är öppen för den vidare politiska utvecklingen på detta område. I artikel 7.2 i förordning (EU) nr 516/2014 föreskrivs en möjlighet för medlemsstaterna att genomföra åtgärder rörande överföring av personer som ansöker om internationellt skydd, som en del av medlemsstaternas nationella program. I artikel 18 i förordning (EU) nr 516/2014 föreskrivs samtidigt möjligheten att utbetala ett engångsbelopp om 6 000 euro för överföring av personer som beviljats internationellt skydd från en annan medlemsstat.

¹⁰ EUT L 55, 28.2.2011, s. 13.

- (31) För att tillämpa principen om solidaritet och rättvis ansvarsfördelning, och med beaktande av att detta beslut utgör en vidareutveckling av politiken på detta område, bör det säkerställas att de medlemsstater som i enlighet med detta beslut omplaceras sökande som är i klart behov av internationellt skydd från Italien, Grekland eller Ungern erhåller ett engångsbelopp för varje omplacerad person som exakt motsvarar det belopp som avses i artikel 18 i förordning (EU) nr 516/2014 och som tilldelas genom tillämpning av samma förfaranden. Detta medför ett begränsat, tillfälligt undantag från artikel 18 i förordning (EU) nr 516/2014, eftersom engångsbeloppet bör utbetalas för sökande som är föremål för omplacering snarare än för mottagare av internationellt skydd. En sådan tillfällig utökning av räckvidden för potentiella mottagare av engångsbeloppet utgör en integrerad del av den ordning som inrättas genom detta beslut. När det gäller kostnaderna för överföringen av personer som omplaceras i enlighet med detta beslut, bör det föreskrivas att Italien, Grekland och Ungern ska erhålla ett engångsbelopp på 500 euro för varje person som omplaceras från deras territorium. Medlemsstaterna bör ha rätt att ta emot ytterligare förfinansiering, som ska betalas under 2016 efter översynen av deras nationella program inom ramen för asyl-, migrations- och integrationsfonden, för att genomföra åtgärder enligt detta beslut.
- (32) Det är nödvändigt att säkerställa att ett snabbt omplaceringsförfarande införs och att de provisoriska åtgärderna åtföljs av ett nära administrativt samarbete mellan medlemsstaterna och operativt stöd från Easo.
- (33) Nationell säkerhet och allmän ordning bör beaktas under hela omplaceringsförfarandet, till dess att överföringen av sökanden är genomförd. Om en medlemsstat har rimliga skäl att betrakta sökanden som en fara för den nationella säkerheten eller den allmänna ordningen bör den, med full respekt för sökandens grundläggande rättigheter, inklusive relevanta bestämmelser om skydd av personuppgifter, underrätta övriga medlemsstater om detta.
- (34) När beslut fattas om vilka sökande med ett klart behov av internationellt skydd som ska omplaceras från Italien, Grekland och Ungern, bör företräde ges till utsatta sökande i den mening som avses i artiklarna 21 och 22 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/33/EU¹¹. I detta sammanhang bör de sökandes särskilda behov, t.ex. i hälsohänseende, vara den primära angelägenheten. Barnets bästa bör alltid sättas i främsta rummet.
- (35) Integreringen av sökande som är i klart behov av internationellt skydd i värdlandet är en hörnsten i ett välfungerande gemensamt europeiskt asylsystem. Utöver att fastställa vilken specifik medlemsstat som bör vara omplaceringsmedlemsstat bör därför särskild hänsyn tas till de berörda sökandenas särskilda kvalifikationer och egenskaper, såsom deras språkkunskaper och andra individuella indikationer på grundval av påvisade familjeband och kulturella eller sociala band som kan underlätta deras integration i omplaceringsmedlemsstaten. Vad gäller utsatta sökande, bör hänsyn tas till om omplaceringsmedlemsstaten har kapacitet att erbjuda dessa sökande lämpligt stöd och till behovet av att säkerställa en rättvis fördelning av dessa sökande bland medlemsstaterna. Med vederbörlig respekt för principen om icke-diskriminering bör omplaceringsmedlemsstaterna ange sina preferenser när det gäller sökande på grundval av ovanstående information, som Italien, Grekland och Ungern, i samråd med Easo och, i tillämpliga fall, med sambandsmän kan använda för att sammanställa

¹¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/33/EU av den 26 juni 2013 om normer för mottagande av personer som ansöker om internationellt skydd (EUT L 180, 29.6.2013, s. 96).

förteckningar över möjliga sökande som identifierats för omplacering till den medlemsstaten.

- (36) Medlemsstaternas utnämning av sambandsmän i Ungern bör underlätta ett effektivt genomförande av omplaceringsförfarandet, inbegripet ett adekvat urval av sökande som kan omplaceras, med särskild hänsyn till deras sårbarhet och kvalifikationer. När det gäller utnämningen av sambandsmän i Ungern och dessas fullgörande av sina uppgifter bör omplaceringsmedlemsstaten och Ungern utbyta relevant information och upprätthålla ett nära samarbete under hela omplaceringsförfarandet.
- (37) De rättsliga garantier och rättssäkerhetsgarantier som fastställs i förordning (EU) nr 604/2013 förblir tillämpliga på sökande som omfattas av detta beslut. Dessutom bör sökande informeras om det omplaceringsförfarande som föreskrivs i detta beslut och delges omplaceringsbeslutet, som utgör ett beslut om överföring i den mening som avses i artikel 26 i förordning (EU) nr 604/2013. Det faktum att EU-lagstiftningen inte ger en sökande rätt att välja den medlemsstat som ska ansvara för vederbörandes ansökan, bör leda till att sökandens rätt till ett effektivt rättsmedel mot omplaceringsbeslutet i enlighet med förordning (EU) nr 604/2013 inskränks till ett säkerställande av respekten för vederbörandes grundläggande rättigheter. I enlighet med artikel 27 i den förordningen får medlemsstaterna i sin nationella lagstiftning föreskriva att ett överklagande av ett beslut om överföring inte automatiskt innebär att överföringen av sökanden avbryts, men att den berörda personen ska ha möjlighet att begära att verkställigheten av överföringsbeslutet avbryts i väntan på resultatet av hans eller hennes överklagande.
- (38) Före och efter att ha överförts till omplaceringsmedlemsstaterna, bör de sökande åtnjuta de rättigheter och garantier som fastställs i rådets direktiv 2003/9/EG¹² och rådets direktiv 2005/85/EG¹³, och, från och med den 20 juli 2015, Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/33/EU och 2013/32/EU¹⁴, även med avseende på deras särskilda behov när det gäller mottagning och förfarande. Dessutom förblir rådets förordning (EG) nr 2725/2000¹⁵ och, från och med den 20 juli 2015, förordning (EU) nr 603/2013¹⁶, tillämpliga med avseende på sökande som omfattas av detta beslut.
- (39) Åtgärder bör vidtas för att undvika sekundära förflyttningar av omplacerade personer från omplaceringsmedlemsstaten till andra medlemsstater, eftersom det annars finns en risk för att en effektiv tillämpning av beslutet kan komma att hämmas. I synnerhet bör de sökande underrättas om konsekvenserna av irreguljär vidareflyttning bland medlemsstaterna och om det faktum att om det är omplaceringsmedlemsstaten som beviljar dem internationellt skydd, kan de i princip endast åberopa sig på de rättigheter som är knutna till internationellt skydd i den medlemsstaten.

¹² Rådets direktiv 2003/9/EG av den 27 januari 2003 om miniminormer för mottagande av asylsökande i medlemsstaterna (EUT L 31, 6.2.2003, s. 18).

¹³ Rådets direktiv 2005/85/EG av den 1 december 2005 om miniminormer för medlemsstaternas förfaranden för beviljande eller återkallande av flyktingstatus (EUT L 326, 13.12.2005, s. 13).

¹⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/32/EU av den 26 juni 2013 om gemensamma förfaranden för att bevilja och återkalla internationellt skydd (EUT L 180, 29.6.2013, s. 60).

¹⁵ Rådets förordning (EG) nr 2725/2000 av den 11 december 2000 om inrättande av Eurodac för jämförelse av fingeravtryck för en effektiv tillämpning av Dublinkonventionen (EGT L 316, 15.12.2000, s. 1).

¹⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 603/2013 av den 26 juni 2013 om inrättande av Eurodac för jämförelse av fingeravtryck för en effektiv tillämpning av förordning (EU) nr 604/2013 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandsmedborgare eller en statslös person har lämnat in i någon medlemsstat och för när medlemsstaternas brottsbekämpande myndigheter begär jämförelser med Eurodacuppgifter för brottsbekämpande ändamål, samt om ändring av förordning (EU) nr 1077/2011 om inrättande av en europeisk byrå för den operativa förvaltningen av stora it-system inom området frihet, säkerhet och rättvisa (EUT L 180, 29.6.2013, s. 1).

- (40) I enlighet med de mål som fastställs i rådets direktiv 2013/33/EU bör dessutom harmoniseringen av medlemsstaternas mottagningsvillkor bidra till att begränsa sekundära förflyttningar av personer som ansöker om internationellt skydd och som påverkas av skillnader i mottagningsvillkoren. För samma ändamål bör medlemsstaterna överväga att införa rapporteringskrav och ge personer som ansöker om internationellt skydd materiella mottagningsvillkor som inbegriper inkvartering, mat och kläder in natura samt, när så är lämpligt, se till att de sökande omedelbart överförs till omplaceringsmedlemsstaten. I enlighet med vad som föreskrivs i asyl- och Schengenregelverket bör medlemsstaterna under den period då ansökningar om internationellt skydd provas, såvida det inte föreligger allvarliga humanitära skäl, varken förse sökande med nationella resehandlingar eller ge dem andra incitament, t.ex. ekonomiska sådana, som kan underlätta att de förflyttar sig irreguljärt till andra medlemsstater. Sökande som förflyttar sig irreguljärt till andra medlemsstater bör skickas tillbaka till omplaceringsmedlemsstaten i enlighet med bestämmelserna i förordning (EU) nr 604/2013.
- (41) För att undvika sekundära förflyttningar av personer som åtnjuter internationellt skydd bör medlemsstaterna också underrätta dessa om de villkor på vilka de lagligen kan resa in i och vistas i en annan medlemsstat, och kan i samband med detta också införa anmälningskrav. I enlighet med direktiv 2008/115/EG bör medlemsstaterna kräva att en person som beviljats internationellt skydd och som vistas irreguljärt på deras territorier omedelbart återvänder till omplaceringsmedlemsstaten. Om personen vägrar att återvända frivilligt till omplaceringsmedlemsstaten bör återvändandet verkställas med tvång.
- (42) Vid påtvingat återvändande till omplaceringsmedlemsstaten får den medlemsstat som verkställer återvändandet dessutom, under förutsättning att det finns bestämmelser om det i nationell lagstiftning, besluta om att utfärda ett nationellt inreseförbud som skulle hindra den berörda personen att på nytt resa in på den specifika medlemsstatens territorium under en viss tidsperiod.
- (43) Eftersom syftet med detta beslut är att hantera en nödsituation och att hjälpa Italien och Grekland att stärka sina asylsystem, bör det göra det möjligt för dem att med bistånd av Europeiska kommissionen ingå bilaterala avtal med Island, Liechtenstein, Norge och Schweiz om omplacering av personer som omfattas av detta beslut. Sådana avtal bör också återspegla de centrala inslagen i detta beslut, särskilt de som rör omplaceringsförfarandet och de sökandes rättigheter och skyldigheter samt de som har anknytning till förordning (EU) nr 604/2013.
- (44) Det särskilda stöd som ges till Italien, Grekland och Ungern genom systemet för omplacering bör, från det att tredjelandssmedborgare anländer till Italiens, Greklands respektive Ungerns territorium och fram till dess att alla tillämpliga förfaranden har avslutats, kompletteras med ytterligare åtgärder som samordnas av Easo och andra berörda organ, t.ex. Frontex, som samordnar återsändandet av tredjelandssmedborgare som inte har rätt att vistas på en medlemsstats territorium i enlighet med bestämmelserna i direktiv 2008/115/EG.
- (45) Eftersom målen för detta beslut inte i tillräcklig grad kan uppnås av medlemsstaterna på egen hand och dessa mål därför, på grund av deras omfattning och verkningar, är lättare att uppnå på unionsnivå, får unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta beslut inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

- (46) Detta beslut respekterar de grundläggande rättigheter och de principer som erkänns i stadgan.
- (47) [I enlighet med artikel 3 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, har dessa medlemsstater meddelat att de önskar delta i antagandet och tillämpningen av detta beslut.]

ELLER

- (48) [I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 i det protokollet, deltar dessa medlemsstater inte i antagandet av detta beslut, som inte är bindande för eller tillämpligt på dem.]

ELLER

- (49) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 i det protokollet, deltar Förenade kungariket inte i antagandet av detta beslut, som inte är bindande för eller tillämpligt på Förenade kungariket.
- (50) I enlighet med artikel 3 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, har Irland [genom en skrivelse av ...] meddelat att det önskar delta i antagandet och tillämpningen av detta beslut.

ELLER

- (51) I enlighet med artikel 3 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, har Förenade kungariket [genom en skrivelse av ...] meddelat att det önskar delta i antagandet och tillämpningen av detta beslut.
- (52) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 i det protokollet, deltar Irland inte i antagandet av detta beslut, som inte är bindande för eller tillämpligt på Irland.
- (53) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, deltar Danmark inte i antagandet av detta beslut, som inte är bindande för eller tillämpligt på Danmark.
- (54) Med hänsyn till den rådande nödsituationen bör detta beslut träda i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

Genom detta beslut fastställs provisoriska åtgärder på området internationellt skydd till förmån för Italien, Grekland och Ungern för att hjälpa dem att bättre hantera en nödsituation som karaktäriseras av en plötslig tillströmning av tredjelandsmedborgare till dessa medlemsstater.

Artikel 2

Definitioner

I detta beslut gäller följande definitioner:

- (a) *ansökan om internationellt skydd*: en ansökan om internationellt skydd enligt definitionen i artikel 2 h i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/95/EU¹⁷.
- (b) *sökande*: en tredjelandsmedborgare eller en statslös person som har lämnat in en ansökan om internationellt skydd som ännu inte blivit föremål för något slutgiltigt avgörande.
- (c) *internationellt skydd*: flyktingstatus och status som subsidiärt skyddsbehövande enligt definitionerna i artikel 2 e och g i direktiv 2011/95/EU.
- (d) *familjemedlemmar*: familjemedlemmar enligt definitionen i artikel 2 g i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 604/2013.
- (e) *omplacering*: överföring till omplaceringsmedlemsstaten av en sökande från den medlemsstat som enligt kriterierna i kapitel III i förordning (EU) nr 604/2013 är ansvarig för prövningen av vederbörandes ansökan om internationellt skydd.

¹⁷

Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/95/EU av den 13 december 2011 om normer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer ska anses berättigade till internationellt skydd, för en enhetlig status för flyktingar eller personer som uppfyller kraven för att betecknas som subsidiärt skyddsbehövande, och för innehållet i det beviljade skyddet (EUT L 337, 20.12.2011, s. 9).

- (f) *omplaceringsmedlemsstat*: den medlemsstat som blir ansvarig för att pröva en sökandes ansökan om internationellt skydd enligt förordning (EU) nr 604/2013 sedan vederbörande blivit föremål för omplacering till den medlemsstatens territorium.

Artikel 3
Tillämpningsområde

1. Omplacering ska uteslutande ske med avseende på sökande som har lämnat in sina ansökningar om internationellt skydd i Italien, Grekland eller Ungern och för vilka de staterna annars skulle ha varit ansvariga enligt kriterierna för fastställande av ansvarig medlemsstat i kapitel III i förordning (EU) nr 604/2013.
2. Omplacering enligt detta beslut ska endast tillämpas med avseende på sökande med en nationalitet för vilken andelen beslut om beviljande av internationellt skydd är 75 % eller högre, enligt de senast tillgängliga EU-omfattande uppgifterna från Eurostat, i förhållande till alla beslut som fattats i första instans angående ansökningar om internationellt skydd enligt kapitel III i direktiv 2013/32/EU¹⁸. I fråga om statslösa personer ska hänsyn tas till det land där vederbörande tidigare hade hemvist. Kvartalsvisa uppdateringar ska beaktas endast när det gäller sökande som inte redan har identifierats som sökande som kan omplaceras i enlighet med artikel 5.3.

¹⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/32/EU av den 26 juni 2013 om gemensamma förfaranden för att bevilja och återkalla internationellt skydd (EUT L 180, 29.6.2013, s. 60).

Artikel 4 ***Omplacering av sökande till medlemsstater***

1. Sökande ska omplaceras till de andra medlemsstaterna enligt följande:
 - (a) 15 600 sökande ska omplaceras från Italien till övriga medlemsstaters territorium i enlighet med bilaga I.
 - (b) 50 400 sökande ska omplaceras från Grekland till övriga medlemsstaters territorium i enlighet med bilaga II.
 - (c) 54 000 sökande ska omplaceras från Ungern till övriga medlemsstaters territorium i enlighet med bilaga III.
2. En medlemsstat får i undantagsfall, inom en månad från ikraftträdandet av detta beslut, anmäla till kommissionen att den tillfälligt är helt eller delvis förhindrad att delta i omplaceringen av sökande från den medlemsstat som drar fördel av omplaceringen, och ska då anföra vederbörligen motiverade skäl som är förenliga med unionens grundläggande värden enligt artikel 2 i fördraget om Europeiska unionen. Kommissionen ska bedöma de skäl som anförts och rikta ett beslut till medlemsstaten i fråga. Om kommissionen anser att anmälan är vederbörligen motiverad ska medlemsstaten under en period på ett år räknat från det att dess skyldighet att delta i en omplacering av sökande enligt detta beslut uppkom, och ska i stället lämna ett finansiellt bidrag till EU:s budget på motsvarande 0,002 % av BNP; om landet deltar delvis i omplaceringen ska bidraget minskas i motsvarande grad. Detta bidrag ska användas för att finansiera stöd till insatser som genomförs av övriga medlemsstater för att hantera krissituationen och följderna av att den berörda medlemsstaten inte deltar, i enlighet med bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 516/2014 av den 16 april 2014 om inrättande av asyl-, migrations- och integrationsfonden, om ändring av rådets beslut 2008/381/EG och om upphävande av Europaparlamentets och rådets beslut 573/2007/EG och nr 575/2007/EG och rådets beslut 2007/435/EG¹⁹. Det ska utgöra inkomst som avsatts för särskilda ändamål enligt artikel 21.4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002²⁰.
3. Kommissionen ska anta en genomförandeakt om omfördelning av de kvoter enligt fördelningsnyckeln som fastställts för medlemsstater som har gjort en anmälan som godtagits av kommissionen enligt punkt 2 till övriga medlemsstater, i enlighet med den fördelningsnyckel som fastställs i bilagorna I, II och III. Sådana genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 13.2.

Artikel 5 ***Omplaceringsförfarandet***

1. För att kunna bedriva det administrativa samarbete som krävs för att genomföra detta beslut ska varje medlemsstat utse en nationell kontaktpunkt, vars adress de ska meddela övriga medlemsstater och Easo. Medlemsstaterna ska tillsammans med

¹⁹ EUT L 150, 20.5.2014, s. 168.

²⁰ EUT L 298, 26.10.2012, s. 1.

Easo och andra berörda organ vidta alla lämpliga åtgärder för att upprätta ett direkt samarbete och ett informationsutbyte mellan behöriga myndigheter, också med avseende på de skäl som avses i punkt 7.

2. Medlemsstaterna ska regelbundet, och åtminstone var tredje månad, ange antalet sökande som snabbt kan omplaceras till deras territorium och all annan relevant information.
3. På grundval av denna information ska Italien, Grekland och Ungern med hjälp av Easo och, i tillämpliga fall, de sambandsmän för medlemsstaterna som avses i punkt 8, identifiera enskilda sökande som kan omplaceras till övriga medlemsstater och snarast möjligt lämna alla relevanta upplysningar till kontaktpunkterna i dessa medlemsstater. Företräde ska ges utsatta sökande i den mening som avses i artiklarna 21 och 22 i direktiv 2013/33/EU.
4. Efter godkännande från omplaceringsmedlemsstaten ska Italien, Grekland och Ungern snarast möjligt och i samråd med Easo fatta beslut om omplacering av varje identifierad sökande till en specifik omplaceringsmedlemsstat och underrätta den sökande om detta i enlighet med artikel 6.4. Omplaceringsmedlemsstaten får endast besluta att inte godkänna omplaceringen av en sökande om det finns rimliga skäl enligt punkt 7.
5. Sökande vars fingeravtryck ska tas i enlighet med de skyldigheter som fastställs i artikel 9 i förordning (EU) nr 603/2013 får omplaceras endast om fingeravtryck har tagits och överförs till Eurodacs centrala system i enlighet med den förordningen.
6. Överföringen av den sökande till omplaceringsmedlemsstaten ska ske så snart som möjligt efter dagen för delgivning av beslutet om överföring som avses i artikel 6.4 till den berörda personen. Italien, Grekland och Ungern ska underrätta omplaceringsmedlemsstaten om datum och tidpunkt för överföringen samt all annan relevant information.
7. Medlemsstaterna ska ha rätt att vägra att omplacera en sökande endast om det föreligger rimliga skäl att betrakta vederbörande som en fara för nationell säkerhet eller allmän ordning eller om det finns synnerliga skäl att tillämpa undantagsbestämmelserna i artiklarna 12 och 17 i direktiv 2011/95/EU.

8. För genomförandet av samtliga aspekter av det omplaceringsförfarande som beskrivs i denna artikel får medlemsstaterna fatta beslut om att utse sambandsmän för Italien, Grekland och Ungern, efter utbyte av relevant information.
9. Medlemsstaterna ska fullgöra sina skyldigheter fullt ut i överensstämmelse med Europeiska unionens regelverk.
10. Följaktligen ska Italien, Grekland och Ungern garantera identifiering, registrering och tagande av fingeravtryck i samband med omplaceringsförfarandet, och se till att nödvändiga resurser finns på plats. Sökande som undandrar sig omplaceringsförfarandet ska uteslutas från omplacering.
11. Det omplaceringsförfarande som föreskrivs i denna artikel ska slutföras så snabbt som möjligt och inte senare än två månader från den tidpunkt som angetts av omplaceringsmedlemsstaten i enlighet med punkt 2, såvida inte det godkännande från omplaceringsmedlemsstaten som avses i punkt 4 lämnas mindre än 2 veckor före utgången av denna tvåmånadersperiod. I sådana fall får tidsfristen för att slutföra omplaceringsförfarandet förlängas med högst ytterligare två veckor. Dessutom kan denna tidsfrist vid behov förlängas med ytterligare 4 veckor om Italien, Grekland eller Ungern kan anföra objektiva, praktiska hinder som gör att överföringen inte kan äga rum.
12. Om omplaceringsförfarandet inte har slutförts inom denna tidsfrist och om inte Italien, Grekland eller Ungern kan enas om en skälig förlängning av tidsfristen, har Italien, Grekland och Ungern fortfarande ansvar för att pröva ansökan om internationellt skydd i enlighet med förordning (EU) nr 604/2013.
13. Efter omplacering av den sökande ska omplaceringsmedlemsstaten ta den sökandes fingeravtryck och översända dessa till Eurodacs centrala system i enlighet med artikel 9 i förordning (EU) nr 603/2013 och uppdatera uppgiftssammanställningarna i enlighet med artikel 10 och, i tillämpliga fall, artikel 18 i den förordningen.

Artikel 6

Rättigheter och skyldigheter för sökande av internationellt skydd som omfattas av detta beslut

1. Barnets bästa ska sättas i främsta rummet när medlemsstaterna genomför detta beslut.
2. Medlemsstaterna ska säkerställa att familjemedlemmar som omfattas av detta beslut omplaceras till en och samma medlemsstats territorium.
3. Före beslutet om omplacering av en sökande ska Italien, Grekland och Ungern underrätta vederbörande om det omplaceringsförfarande som föreskrivs i det här beslutet på ett språk som den sökande förstår eller rimligen kan förväntas förstå.
4. Efter beslutet om omplacering av en sökande, men före den faktiska omplaceringen, ska Italien, Grekland och Ungern skriftligen delge den berörda personen omplaceringsbeslutet. I beslutet ska omplaceringsmedlemsstaten anges.
5. En sökande eller person under internationellt skydd som reser in på en annan medlemsstats territorium än omplaceringsmedlemsstatens, utan att uppfylla villkoren för vistelse i denna andra medlemsstat, ska åläggas att omedelbart återvända, och omplaceringsmedlemsstaten ska återta personen i fråga.

Artikel 7
Operativt stöd till Italien, Grekland och Ungern

1. För att hjälpa Italien, Grekland och Ungern att hantera de extrema påfrestningar på dessa länders asyl- och migrationssystem som orsakas av det växande migrationstrycket vid deras yttre gränser ska medlemsstaterna öka sitt operativa stöd i samarbete med Italien, Grekland och Ungern på området för internationellt skydd genom relevanta verksamheter som samordnas av Easo, Frontex och andra berörda organ, särskilt genom att efter behov tillhandahålla nationella experter för följande stödverksamheter:
 - (a) Kontroll av tredjelandsmedborgare som anländer till Italien, Grekland och Ungern, inklusive tydlig identifiering, tagande av fingeravtryck och registrering samt, i tillämpliga fall, registrering av deras ansökningar om internationellt skydd och, på begäran av Italien, Grekland och Ungern, inledande handläggning av dessa.
 - (b) Tillhandahållande av information och särskilt stöd som sökande eller potentiella sökande som kan komma i fråga för omplacering enligt detta beslut kan ha behov av.
 - (c) Förberedelse och organisering av återsändandeinsatser med avseende på tredjelandsmedborgare som inte har ansökt om internationellt skydd eller vars rätt att stanna på statens territorium har upphört.
2. Utöver sådant stöd som avses i punkt 1 ska Italien, Grekland och Ungern, för att underlätta genomförandet av alla steg i omplaceringsförfarandet, vid behov erhålla särskilt stöd genom relevanta verksamheter som samordnas av Easo, Frontex och andra berörda organ.

Artikel 8
Kompletterande åtgärder som ska vidtas av Italien, Grekland och Ungern

1. Italien och Grekland ska, mot bakgrund av de skyldigheter som anges i artikel 8.1 i beslut [YZY/2015] av den [date] 2015 om inrättande av en tillfällig och extraordinär omplacering från Italien och Grekland till andra medlemsstater av personer som är i klart behov av internationellt skydd, senast [*a month from the entry into force of this decision*] meddela en uppdaterad färdplan som tar hänsyn till behovet av att säkerställa ett korrekt genomförande av detta beslut.
2. Ungern ska den dag då detta beslut träder i kraft lägga fram en färdplan för kommissionen som ska omfatta lämpliga åtgärder på området asyl, inledande mottagande och återsändande för att förstärka kapaciteten, kvaliteten och effektiviteten i deras system på dessa områden samt åtgärder för att säkerställa en korrekt tillämpning av detta beslut. Ungern ska genomföra denna färdplan i alla dess delar.
3. Om Italien, Grekland eller Ungern inte fullgör en skyldighet som avses i punkt 1 eller 2 får kommissionen, efter att ha gett den berörda medlemsstaten möjlighet att lämna synpunkter, besluta att tillfälligt upphäva tillämpningen av detta beslut med avseende på den medlemsstaten under en period av högst tre månader. Kommissionen får fatta beslut en gång om att förlänga upphävandet med ytterligare högst tre månader. Ett sådant upphävande ska inte påverka överföringar av sökande

som redan har påbörjats efter godkännande av omplaceringsmedlemsstaten i enlighet med artikel 5.4.

Artikel 9

Ytterligare nödsituationer

I händelse av en nödsituation med en plötslig tillströmning av tredjelandsmedborgare till en medlemsstat får rådet, på förslag från kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet, besluta om provisoriska åtgärder till förmån för den berörda medlemsstaten i enlighet med artikel 78.3 i fördraget. Sådana åtgärder får vid behov inbegripa ett upphävande av den medlemsstatens deltagande i omplaceringsförfarandet enligt detta beslut samt eventuella kompensationsåtgärder för Italien, Grekland och Ungern.

Artikel 10

Ekonomiskt stöd

1. För varje person som omplaceras i enlighet med detta beslut ska
 - (a) omplaceringsmedlemsstaten erhålla ett engångsbelopp på 6 000 euro,
 - (b) Italien, Grekland och Ungern erhålla ett engångsbelopp på 500 euro.
2. Detta ekonomiska stöd ska genomföras genom tillämpning av förfarandena i artikel 18 i förordning (EU) nr 516/2014. Genom undantag från de arrangemang för förfinansiering som fastställs i förordning (EU) nr 514/2014 ska medlemsstaterna under 2016 erhålla ett förfinansieringsbelopp motsvarande 50 % av det totala belopp som de ska tilldelas enligt detta beslut.

Artikel 11

Samarbete med associerade stater

Med bistånd av kommissionen får bilaterala avtal ingås mellan å ena sidan Italien, Grekland och Ungern och, å andra sidan, Island, Liechtenstein, Norge och Schweiz om omplacering av sökande från Italiens, Greklands och Ungerns territorium till dessa staters territorium. De centrala inslagen i detta beslut, särskilt de som rör omplaceringsförfarandet och de sökandes rättigheter och skyldigheter, ska vederbörligen beaktas i dessa avtal.

Artikel 12

Rapportering

På grundval av den information som tillhandahålls av medlemsstaterna och de berörda organen ska kommissionen en gång i halvåret rapportera till rådet om genomförandet av detta beslut.

Kommissionen ska därutöver en gång i halvåret rapportera till rådet om genomförandet av den färdplan som avses i artikel 8, på grundval av information från Italien, Grekland och Ungern.

Artikel 13

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av den kommitté som avses i artikel 44 i förordning 604/2013. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter²¹.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Artikel 14 **Ikraftträdande**

1. Detta beslut träder i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.
2. Det ska tillämpas till och med den [24 months from the entry into force].
3. Det ska tillämpas på personer som anländer på italienskt, grekiskt eller ungerskt territorium från och med den [exact date of entry into force] till och med den [exact date of entry into force plus 24 months], liksom på sökande som anlänt till dessa medlemsstaters territorium från och med den [1 month before the entry into force of this Decision] och framåt.

Utfärdat i Bryssel den

På rådets vägnar
Ordförande

²¹ EUT L 55, 28.2.2011, s. 13.